
HET VIJFGEBLAD

MAANDBLAD VAN APOLLO
NUMMER 5 * OKTOBER

APOLLO

VOOR HOMOSEK/SUELE
JONGENS/ EN MEISJES

No. 5 Oktober 1981

Redaktie : Monique Kera
Peter Evegaars
Els Visser
Marcel Veenman
Rosa van Feggelen
Ton Koolcoos
Cor Elom

Tijp-werk : Els, Peter, Monique

Lay-out ; Marcel

Illustr. : Marcel

Vouwploeg: Jan, Frans, Monique, Els, Rosa,
Marcel, Cor, Peter

Het vijgeblad wordt gedrukt door het Hulp en Informa-
tie Centrum te Rotterdam en is een uitgave van Apollo.
Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongeren
en belangstellenden, draagt zorg voor opvang, bewust-
wording, aktie en amusement.

Anjo Draaisma, Jan Hoen, Evert-Jan Schenkelaars,
Jerry Groenewegen, Fred van Odijk en Peter Evegaars
vormen het bestuur.

Kopij: Postbus 1490, 3000 BL Rotterdam of bij één
van de redaktieleden.

ELKE VRIJDAG SOOS
VAN 8 TOT 1 WESTERSINGEL 18

POST 111111 POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

INHOUD

Agenda	blz. 4
Maaïke + de struikroofster	blz. 5
Ot wordt verrijkt	blz. 9
Gedichten van Apolloleden	blz. 13
Dappere Fred houdt een speech	blz. 15
Flikker op !	blz. 17
Meer Mijmeringen over S.M.	blz. 18
Het ♀♀ -festival	blz. 22
Werkgroepen	blz. 23

VOORWOORD

Hallo mensen(en wat daar nog meer voor door-
gaat!)

Hier weer 't nieuwe Vijgeblad, een beetje dunner dan de vorige, maar weest niet bevreesd; de volgende zal dikker zijn en vol met nieuws over de Aktiweek. We zijn erg blij dat er zoveel mensen zijn geweest op de afgelopen (feest)avonden en blij verrast met de aanwezigheid van zoveel dames. We hopen van harte dat dat zo blijft.

Even ter herinnering: sturen jullie je Top 5 briefjes nog in ?? Alvast bedankt.

Groetjes

*jullie
(hardwerkende)
Redactie*

agenda

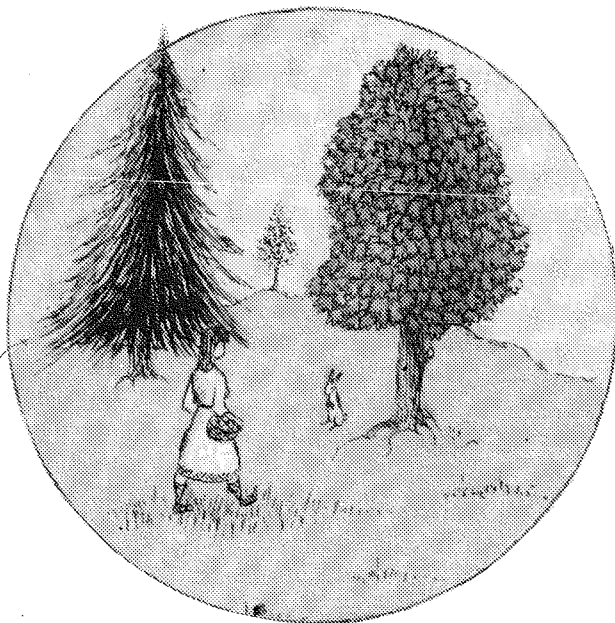
- 8 oktober Biseksualiteitsavond
bij Guus Enning,
Catharinestraat 26a
(Kralingen) Iedereen is
van harte welkom
- 9 oktober Maandvergadering
- 16 januari Vormingsweekend
De eigen bijdrage zal in
de orde van f 30,- liggen.
Een zinnig weekend kan alleen
als er minstens 25 mensen mee-
gaan. Als je interesse hebt,
bel dan Fedia Jacobs of Evert-
Jan Schenkelaars. (Als je je
nu opgeeft is dat niet bindend)

OKTOBER : HOMOMONUMENTMAAND !!!!

MAAIKE & de struikroofster

Toen Maaike die morgen met haar mand verse eieren naar de markt vertrok had ze nooit kunnen vermoeden wat haar boven het hoofd hing. Maaike was een opgewekt, rondwangig meisje van 16 jaar die met haar moeder, een al even opgewekte weduwe, in een klein boederijtje aan de rand van het bos woonde. Ze hadden een paar kippen, een koe, een geit en een stukje land waar ze groenten en aardappelen op verbouwden. Wat ze teveel hadden, de opbrengst was meestal goed tot zeer goed, ruilden ze tegen dingen die ze niet zelf konden maken. Maaike had het prima naar haar zin op het boederijtje. Ze hield van de koe en was de beste melkjer van de geit en ze deed niets liever dan rondwandelen in het bos. Ze was niet bang, want ze wist dat de bosgeesten niet kwaadaardig zijn en de dieren die rondliepen waren haar goedgezind. Daarom pakte ze zonder vrees haar mand eieren en dwars door het bos naar het dorp te gaan. De vroege zon scheen en het beloofde een mooie dag te worden. Maaike floot een wijsje terwijl haar rokken (in die tijd droegen vrouwen wel vier rokken over elkaar) zachtjes meermalen. Af en toe groette een konijn of een vogel en dan strooide Maaike wat van haar brood. Zelfs de grote beer die brommend uit zijn schuilplaats tevoorschijn kwam kreeg een vriendelijk klopje en goedgehumtst liep het dier een stukje mee. Niet te ver, want van andere mensen moest het dier niets hebben. Midden in het bos, waar het stil was en waar zelden mensen kwamen, besloot Maaike even uit te rusten. Ze zette zich neer op het mos, pakte haar dichtgeknoopte zakdoek met brood en haar kruik verse melk. Ze at en deelde haar

eten met de beer die als dank haar de beste struiken met wilde aardbeien wees. Daarna ging de beer weer eens op pad om te zien of er verder nog wat voor hem te doen viel. De andere dieren gingen slapen of, als het geen nachtdieren waren, op voedseljacht. Maaïke liep op haar gemak verder en kwam een half uurtje later in het dorp. Ze verkocht haar eieren en kocht van het geld naald, draad, stof en een mooie nieuwe halsband voor de geit. Het geld dat over was deed ze in het tasje dat aan de riem op haar middel hing. Het waren erg mooie eieren geweest en ze had er een goede prijs voor gemaakt. Opgewekt omdat ze zulke goede zaken had gedaan, liep Maaïke op haar gemak terug.

De zoon van de rijke burgemeester zag haar gaan en omdat Maaïke een meer dan leut meisje was om te zien besloot hij haar achterna te lopen. En als het niet al te gek ging, kon het wel eens gebeuren dat hij nog diezelfde avond zou vragen of ze zin had samen met hem een huis

te bouwen en kinderen te krijgen. Hij wilde er met haar moeder over praten, zo hoorde dat. Onbewust van wat haar boven het hoofd hing huppelde Maaïke het bos in. De zoon van de burgemeester, die Jannes heette, liep een eindje achter haar en heel langzaam haalde hij haar in. "Dag Mooie Maaïke" groette hij. "Dag Jannes van de burgemeester" groette Maaïke vriendelijk terug. "Mooi weertje niet?" zei Jannes. "Dat gaat best" knikte Maaïke. Ze was totaal niet bang voor de veel grotere en sterkere Jannes. "Ik ga je moeder straks wat vragen" kondigde Jannes aan. "O ja" zei Maaïke: "en wat mag dat dan wel zijn". "Ik wil met je trouwen. En ze zal niet nee zeggen want jullie zijn maar arm en hebben veel geld" was Jannes zeker van zichzelf. "'t Is maar wat je arm noemt" glimlachte Maaïke. Net wilde Jannes vragen wat ze daarmee bedoelde toen vanuit een boom een gemaskerde gestalte viel. Jannes, die niet tot de moedigsten behoorde wist niet of hij moest wegrekken dan wel stilblijven staan. Voorlopig besloot hij tot het laatste. "Ik ben een struikroofster" zei de gemaskerde, dat hadden Jannes en Maaïke inmiddels ook gezien: "en ik wil geld". "Ik heb vandaag eieren verkocht. Daarvan heb ik stof gekocht om een nieuwe rok te maken en een naald en draad en een halsband voor de geit. En ik heb nog wat geld over. Maar waarom zoveel moeite doen voor dat beetje geld? Ga mee naar het huisje van mijn moeder en mij en eet mee." zei Maaïke die het woord angst niet eens kende. De struikroofster wist niet goed wat ze moest zeggen, want ze was gewend dat mensen hard begonnen te gillen en bang werden als ze haar zagen. "Wie is die jongeman naast je?" vroeg ze. "Dat is Jannes, de zoon van de burgemeester die met me wil trouwen". antwoordde Maaïke. "En en wil jij met hem trouwen?" vroeg de struikroofster, die al snel had gezien dat Maaïke er niet alleen zeer aardig uitzag maar ook nog eens vrolijk en moedig was. "Ik kan best zonder hem" zei Maaïke zonder aarzelen. "En staan er geen vrijers voor de deur?" vroeg de struikroofster verder. "Als dat zo is kunnen ze lang blijven staan" zei Maaïke zonder blikken of blozen. Toen keerde de struikroofster zich naar Jannes, zei heel

hard: "Boe" en Jannes rende alsof hij achterna werd gezeten door minstens een heel leger zeer gevaarlijke struikroofsters in plaats van eentje. "Ziezo, opgeruimd staat netjes" zei de struikroofster en Maaïke was het daar roerend mee eens. "Ik vind het best dat je mee gaat om te eten, maar berg dat rare pistool van je weg, dat zit toch maar in de weg" zei Maaïke en de struikroofster borg het wapen in de gordel die om haar broek gebonden was. "En ik wil best wel zien hoe je gezicht eruit ziet" zei Maaïke. De struikroofster trok haar masker weg en wat Maaïke zag beviel haar best. Zo liepen ze verder, Maaïke met haar ruisende rokken en de struikroofster in haar mannenkleden. "Dag Maaïke" riep de weduwe: "heb je iemand meegenomen?" "Dag moeder" riep Maaïke terug: "dit is een struikroofster en ze eet mee". De struikroofster groette beleefd en moeder zette een grote pan met aardappelen en brood en eieren op tafel. De struikroofster had een gezonde eetlust en vol genoeg en keken Maaïke en de weduwe hoe ze drie volle borden naar binnen werkte. "Heb je ook nog een naam?" vroeg Maaïke. "Ik heet Rosita" zei de struikroofster. "Als je zin hebt kun je hier wel blijven, als je tenminste dat gekke wapen van je aan de schoorsteen hangt want met zo'n ding maak je iedereen aan het schrikken" zei Maaïke. Daar moest Rosita de struikroofster even over nadenken, maar niet lang, want een meisje als Maaïke kwam ze niet elke dag tegen. En zo leefden ze een lang en gelukkig leven op het boerderijtje van de weduwe. Rosita leerde de koe en de geit melken en graan oogsten, maar af en toe trokken Maaïke en zij roverskleden aan en dan lieten ze de jongens uit het dorp schrikken. En als dan zo'n jongen bibberend wegrende keken ze elkaar lachend aan en gaven elkaar een zoen dat het klapte. En geen enkele vrijer waagde het ooit Rosita en Maaïke lastig te vallen, want ze wisten dat die vrouwen iedere man de schrik op het lijf joegen.

OT WORDT VERRIJKT

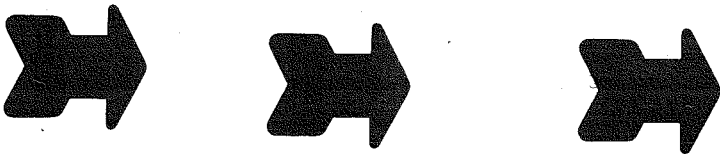
Enkele weken terug had ik met mijn klas van de pedagogische academie een werkweek in Ommen. Een werkweek waarin hard gewerkt is, en even hard gelachen. De eerste avond zaten er zo'n 15-20 studenten en docenten samen bij het kampvuur. Er werd wat gezongen, gepraat, gedronken... Er was een gezellig sfeertje, dus ik dacht: "Kom, ik zal ze eens iets leuks voorlezen." Thuis had ik heel het verhaal "Ot wordt rijk" letterlijk overgeschreven met de bedoeling het tijdens deze werkweek 'ns voor te lezen. De eerste paar zinnen waren er nauwelijks reacties, maar nadat de zin "Ot heeft een stijve piemel" gevallen was heeft iedereen constant in een deuk gelegen van het lachen. Toen het verhaaltje uit was, dacht ik iedereen voldoende te hebben bevredigd. Dacht ik... De volgende ochtend kwamen er steeds mensen op me af, "of ze dat verhaaltje ook eens konden horen". En 's avonds tijdens het avondeten gebeurde er het volgende: na de maaltijd verzocht mijn leraar pedagogiek om stilte. (Speech dus). Hij vertelde dat er zelden zoveel nagesproken was "n.a.v. een verteld verhaaltje. Om nu zelf een goed vervolg op dat verhaaltje te kunnen schrijven dachten wij (Biologie-leraar (!) en leraar pedagogiek) je dit boekwerk te geven om dat vervolg op een hoger pijl te brengen. Alsjeblieft en hartelijk veel plezier ervan." Applaus alom. Ha, een echt Ot en Sien boekje dus, dacht ik. Alweer verkeerd gedacht. Het was de "Maghella" Erotic comic, strip voor volwassenen (?). De eerste die er 's avonds in zat te lezen was de pedala-leraar zelf, om na een paar bladzijden gelezen te hebben tegen mij te zeggen dat hij er nu eigenlijk spijt van had het gekocht te

hebben. Wat stond er nl. in? Nou, kijk zelf maar. Op de volgende bladzijden kun je zien hoe er in boekjes als "de Maghella" over homofielen en vrouwen wordt gedacht. Homofielen zijn dom, ze worden op beestachtige wijze vermoord en (haha) eentje staat er met een vrouw te vrijen terwijl hij denkt dat het zijn vriend is! Is me dat lachen! En vrouwen? Ach, die willen gewoon goed gepakt worden. Geen zin? Maakt niet uit. Als ze eenmaal bezig zijn vinden ze het wel lekker.

Het publiek dat deze boekjes leest zal m.i. nou niet overlopen van intelligentie. En dat nou juist deze mensen die domme vooroordelen bevestigd zien, is mijn grote bezwaar tegen de publicatie van dergelijke boekjes. Denk je trouwens ook eens in wat een gevolgen dit kan hebben voor iemand die nog bezig is met zijn (homo-) seksualiteit.

De grap van mijn leraren kan ik overigens best waarderen. Ik werd alleen geconfronteerd met een enorme bende vooroordelen, waarvan ik niet wist dat ze op die manier in de roulatie kwamen.

Marcel.

73

Maghela

Mister Mysterie

UITGEVERY "DE SCHORPIOEN"
RINGLAAN 19 - STROMBEEK-DEVER
COPYRIGHT BY EWIPRESS S.A.

MAGHELLA HEEFT DE PLAATS INGENOMEN VAN NARDA, EEN RUSSISCHE PRINSES. DE GEZELSCHAPSDAME, DE TROUWE DES DEMONA, IS VERLIEFD OP DE PRINSES, MAAR HAAR LIEFDE WORDT NIET BEANTWOORD.
EEN GROEP RUSSISCHE HOMOSEXUELEN, DIE ZICHZELF DE SODEMIETERS NOEMEN, SCHAKEN HAAR DIE ZE VOOR PRINSES NARDA HOUDEN EN EEN VAN HEN, BORIS, GAAT NAAR HET SCHIP OM DE VOORWAARDEN VOOR DE VRIJLATING MEDE TE DELEN...

ALLEEN ALS DIE HOERENLOPER VAN EEN PRINS DE WET INTREKT DIE DE HOMOSEXUELEN VERPLICHT DIT VRESELIJKE MASKER TE DRAGEN, ZAL NARDA WORDEN VRIJGELATEN!

(*) HET IS MIETJE, EEN VERWILFDE KEREL, DIE ZICH IN DE VOORGAANDE AFLEVERING LIET DOORGAAN VOOR DE RUSSISCHE AMBASSADEUR.

DE PLIN IS GROOT MAAR HET LUKT ZE GEEN KREET OVER DE LIPPEN TE LATEN KOMEN...

HIJ... SPLIJT ME IN TWEEN!

DE DUIVEL MOGE HEM HALEN!

WEEET JE DAT JE VANNACHT FANTASTISCH BENT? JE LUKT WEL EEN SPLINGERNIEUW GAATJE TE HEBBEN GEKREGEN! HIER! HIER!

WAT JE ZEVREEDEN, BORIS?

WAT...? HO, JA, NATUURLIJK...

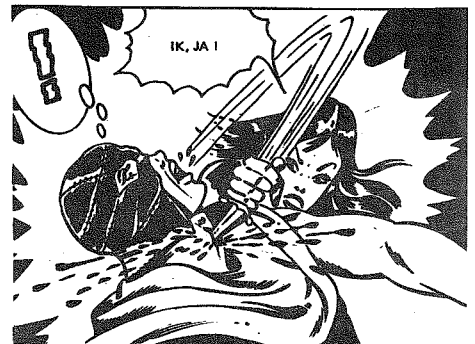
IK HEB ZO DE INDRUK DAT JE VOORAL JE LEKKERE HENG- MITE, OF NIET SOMS, LIEFJE?

GROTE GODEN!

ZO WAS HET INDER- DAAD, VERREKTE NICHT!

JIJ?!

IK, JA!

HOODOOEERGH...

WE MOETEN VOORTMAKEN!

HET WAS ALLEMAAL GOED GEORGANISEERD... DIT WAS VAN BORIS...

NEE! DAN IS HIJ OOK DOOD!

GOEIE GENADE, HIJ HEEFT EEN MON- STERACHTIG GEVAL.

BEVALT HET JE? EN DENK ER AAN, HIJ STAAT NOG NIET EENS HELEMAAL OVEREIND!

NEE... NEE... NEEEEE! HUUUUUU!

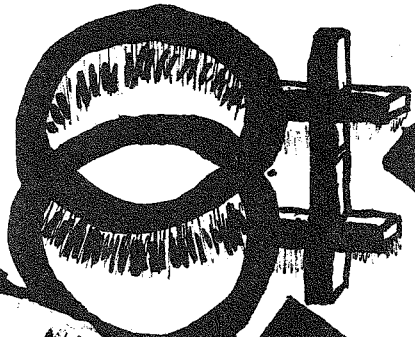
JE ZAL HET LEKKER VINDEN

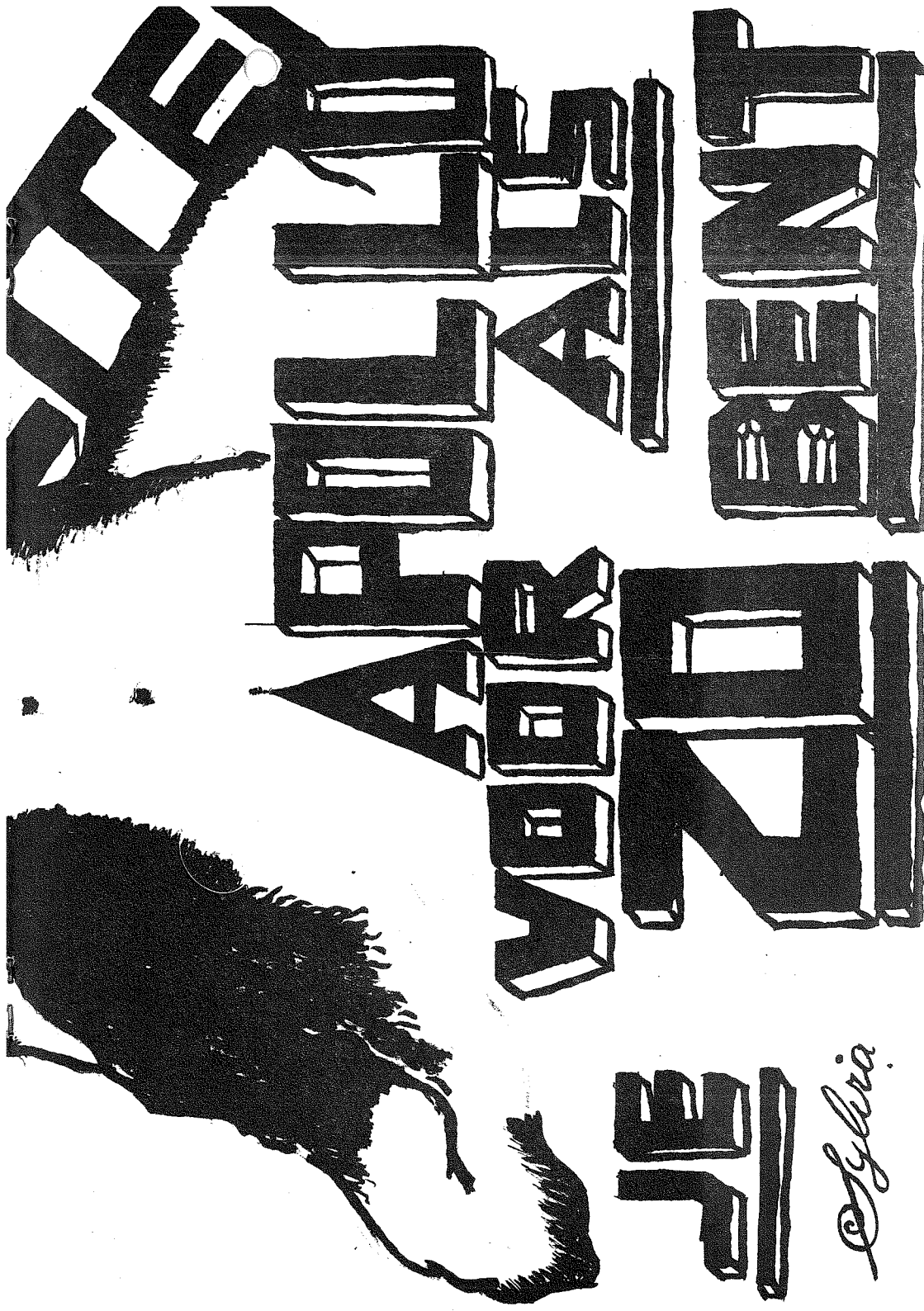
EINDE VAN DE EPISODE

WESTER SINGEL

NR 18

ROULETTE

ZOOLOGIA

MUSEUM

1954

Gloria

GEBICHTEN VAN APOLLOLEDEN

Wie, wat, waarom.

Wie kijkt er door een roze bril
En wie kijkt steeds t.v.
Wie neemt weer eens een nieuwe baan
En wie neemt iemand mee
Wie slikt er iets voor zoete koek
En wie eet een banaan
Wie woont er in de U.S.A.
En wie is indiaan
Wie draagt de roze driehoek
En wie haalt de groene golf
Wie doeter aan de slanke lijn
En wie vreet er als een wolf

Wat is een zoute haring
En wat een witte haai
Wat betekent soepelheid
En wat is lekker taai
Wat is homoseksueel
En wat staat er in de krant
Wat doe je als je klappen krijgt
En wat is er aan de hand
Wat sta jij daar te kijken
En wat sta ik hier te doen
Wat verwacht je van het leven
En wat draait er om de poen

Waarom draait de aarde
En waar draai jij omheen
Waarom alleen die buitenkant
En waarom zo gemeen
Waarom draag jij lenzen
En waarom ik een bril
Waarom moet jij altijd alleen zijn
En doe ik wat ik wil
Waarom vind ik jou een lul
En waarom vindt jij iets
Waarom alleen maar man en vrouw
En waarom doe je niets

Wie helpt me uit de eenzaamheid
Jouw noodkreet uit de krant
Jij schreef mij toen je eerste brief
Ik rijk jou nu m'n hand

Wat fraai dat ik jou tegenkwam
En midden in de nacht
Ik dacht nog erg vaak aan jou
Dit had ik nooit verwacht

Waarom hoop ik toch telkens weer
Dat ik iets warm maak in jou
Terwijl ik zelf wegkruip
En sterf van de kou

NICK WELLEN

Wat zie je er weer prima uit
En ik,
Ik lijk wel gek
Als ik nu niet gedronken had
Dan hield ik weer m'n bek
De drank,
Die maakt me dronken
Maar jij,
Je maakt me ziek
En nu zeg ik,
Wat ik van je vind
En van je stomme vriendenkliek

Wat kijk je nu gekwetst naar mij
Jij,
Die mij altijd trapt
Jij,
Die mij eens de liefste vond
Ik hoop dat je me nu snapt
Wat ben jij toch veranderd
Na anderhalf jaar
Denk nog eens aan die eerste dag
We hielden van elkaar

Nee,
Ik zit niet te huilen
Dat jij daar nog op let
De tranen in m'n ogen
Zijn van m'n sigaret
Weet je nog,
Toen we zeiden
We blijven bij elkaar
Ik heb nu liever datje gaat
Ik krijg 't wel voor elkaar

Ga maar,
Je ziet er prima uit
Kijk me toch niet zo aan
Je bent nu met mij uitgespeeld
En zachtjes doodgegaan
Onder kleurloze oppervlakkigheid
Ga jij nog steeds gebukt
Jij kunt van niemand houden
Het is je niet gelukt.

Jij bent nu weg,
En het is net,
Alsof de tijd heeft stilgestaan
Ik heb je muziek hard aangezet
En de lichten uitgedaan
Muziek en ochtendschemer,
Tekenen jouw gezicht
Ik wil niet meer
Het ga je goed
Ik doe mijn boek nu dicht.

Nick Weiler

Je overviel me
als een regenbui die
langzaam veranderde
in een warme douche
die me verwarmde
me aftastte
tot ik, om kwart over twee
noodgedwongen
de kraan dichtdraaide.

DAPPERE FRED HOUDT EEN SPEECH

Speech ter gelegenheid van de kenrismaking van eerstejaars studenten met de Erasmus Universiteit, gehouden door Fred namens de Rotterdamse jongerenorganisaties, waaronder "Apollo"

Ik ben Fred en ik ben lid van een jongerenvereniging in Rotterdam, waar ook veel Erasmus studenten komen. Ik zal eerst iets vertellen over open jongerencentra in Rotterdam en vervolgens iets over mijn eigen vereniging, Apollo.

Ja, en dan kom ik nu toe aan Apollo, mijn eigen vereniging, en Apollo is - schrik niet - een soos voor homoseksuele jongens en meisjes. Voor hen die nog niet weten wat homoseksualiteit is, wil ik even een vergelijking maken, die naar mijn smaak treffend weergeeft wat homoseksualiteit voor veel mensen kan zijn. Homoseksualiteit is als een zachte, onhoorbare scheet: Je kunt er niet onderuit, je kunt het op den duur niet inhouden, maar toch kijkt je omgeving je wat vreemd aan, als ze er eenmaal lucht van krijgt. Als je, zoals ikzelf, als jongen van jongens houdt, naar een jongenslijf verlangt, stiekem in bed fantaseert over de prins van je dromen, op jongens verliefd wordt in plaats van meisjes; als je die gevoelens zelf ook hebt, dan kunnen we elkaar de hand schudden, want ik ben ook homofiel. Nou zou je tegen jezelf kunnen zeggen: ach, het loopt zo'n vaart niet. Dat ik 's nachts in bed over jongens fantaseer i.p.v. over meisjes of dat ik vroeger in de schoolbanken al een stijve

kreeg bij de gedachte aan mijn buurjongen wil nog t zeggen dat ik homofiel ben.

Tegen de jongens die dat op dit moment denken, zou ik willen zeggen: denk nog eens goed na over je eigen gevoelens. Ook ik zoende op de schoolfeestjes van vroeger met meisjes, ook ik was zozegzegd schijnverliefd op meisjes omdat dat zo hoorde. En ook ik dacht: het gaat wel over, ik heb gewoon kontaktmoeilijkheden met meisjes of meer van dat soort onzin.

En toen ik in mijn Eurekaweek vijf jaar geleden een folder-tje van Apollo kreeg, toen heb ik dat verscheurd met de gedachte dat het niet voor mij bestemd was: hoe kon ik nou homo zijn? En dat terwijl ik op mijn 12e in de slaapzak van mijn patrouilleleider wilde kruipen, op mijn 15e in het badhokje met een vriendje in plaats van met een vriendinnetje en het eerste jaar op de studentenflat aal een stijve kreeg als Peter naast me stond om samen met mij een oude tentamensom te maken. Ik heb ontdekt dat je jezelf heel lang voor de gek kunt houden, dat je homoseksuele gevoelens kunt verlooehenen of niet serieus menem. Dat je acht jaar lang je gevoelens voor anderen kunt verbergen, wat soms heel vervelend is. Want wat moet je als alle jongens om je heen van meisjes schijnen te houden, naar meiden fluiten of stoere praat ophangen over de griet die ze nu weer versierd hebben, terwijl jij in je eentje op je eigen manier stilletjes naar intiem gezelschap met jongens verlangt en je je liefde aan jongens wilt geven.

Tegen diegenen die nog houden van een vleugje romantiek in deze kille, wetenschappelijke atmosfeer zou ik willen zeggen: ik heb mijn hart aan jongens verloren. Ik houd van jongens, emotioneel en lichamelijk.

Omdat ik een jongen ben kan ik niet het verhaal van een lesbisch meisje vertellen. Maar ook aan lesbische meiden in de zaal zou ik willen zeggen: Je gevoelens achterna.

Eerlijkheid duurt het langst, dus ook eerlijkheid t.o.v. je eigen gevoelens.

Nou, wat moet je nu verder met Apollo? Ik denk dat je, als

je twijfelt aan je gevoelens, het niet goed weet of het juist heel goed weet, maar met je gevoelens niets durft te doen, het beste op een vrijdagavond naar onze soos kunt komen. Daar kan je ervaringen uitwisselen en wat meer duidelijkheid krijgen. Want mijn ervaring is dat het eerste gesprek met homoseksuele jongens aan mijn bewustwordingsproces de beslissende stoot heeft gegeven.

Apollo heeft daartoe onder andere een introductie groep, waarvan enkele leden elke vrijdagavond aanwezig zijn.

Verder is Apollo een gewone jongerensoos, maar wel met een redelijk besloten karakter. Je kan er jezelf zijn, je hoeft niets. Desnoods lees je in een hoekje een boekje, ik bedoel een boekje in een hoekje, want dat rijmt.

Ik zou zeggen: tot ziens:

Fred van Odijk

FLIKKER OP !!!

Op vrijdag de 11e september j.l. was het goed druk op Apollo. Reden: de opening natuurlijk, maar ook was men nieuwsgierig naar het Pop en Spelkollektief. Ze hebben ons niet teleurgesteld (naar mijn mening) De twee spelers; Godfried Beumers en Fred Hofer hadden een aantal onderwerpen voor ons in petto, zoals: de houding van de kerk t.a.v. homoseksualiteit, homovervolgingen van vroeger en nu maar ook een prachtige Griekse jongeling scene, een bokswedstrijd, kortom een lach en een traan. Deze revue in de sfeer van de dertiger jaren bracht menig mens in een 75 minuten durende trance. Hoewel ik op enige bezwaren stuitte bij sommige mensen die de strip-teasescene iets te ver vonden gaan was 't een toneelspel/poppenspel wat je niet vaak ziet. Om met de konferencier te besluiten; niets is wat het is.

Monique

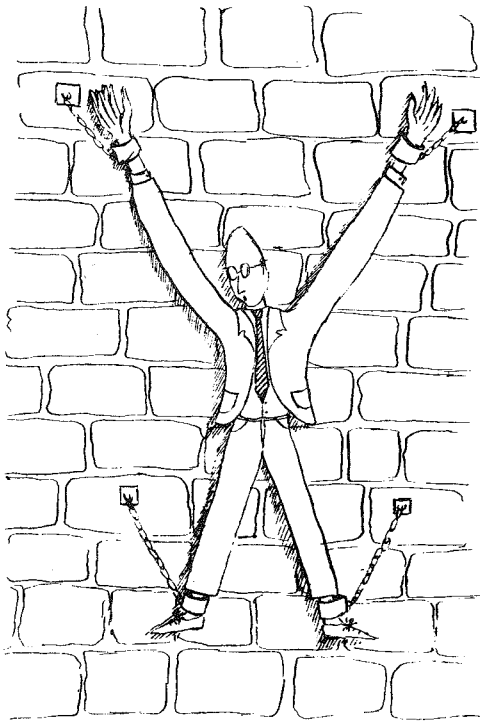
MIJMERINGEN OVER S/M.

Op vrijdag 6 maart vertelde de homo-ser groep (onderdeel van de Vereniging Studiegroep S/M)'s avonds op Apollo iets over een onderwerp dat voor velen onbekend terrein is: sado-masochisme. Zij vertelden ongeveer hetzelfde als ik altijd over s/m gedacht heb. Voor diegenen die de leerzame avond genist hebben herhaal ik hier nog eens de omschrijving van S/M.

"Sado-masochisme is een spelvorm waaraan de partners in vrijheid en gelijkwaardigheid meedoen. Ieder kiest een rol: dominant (sadist) of onderdanig (masochist) al naar zijn of haar genoegen. Vaak wordt van te voren afgesproken wat er ongeveer gaat gebeuren, de onderdanige kiest hierbij dus ook mee en tevens wordt er een codewoord of gebaar afgesproken dat de onderdanige kan gebruiken als deze het spel te ver vindt gaan. Dat vereist dus wederzijds vertrouwen en zorgvuldigheid bij het kiezen van de partner. Er worden rollen gespeeld en het spel op zichzelf is erotisch tot seksueel geladen."

Een beetje zakelijke omschrijving van een gebeuren, volgens insiders, vol liefde, intensie, vertrouwen, extase, vriendschap en bevrediging. Meer een goede omschrijving voor mensen die bij S/M alleen maar kunnen denken aan kettingen, sadisme, leer, wreedheid, zwepen, folterkamers etc, etc. Ik zei al: S/M is bij velen onbekend of zelfs taboe; dit bleek duidelijk op de Bewuste voorlichtingsavond. Voor enkelen was de kennismaking blijkbaar verrassend of zelfs bedreigend, want hun houding was afwerend. Telkens als een minderheid zich bekend maakt, is de reactie afwerend tot agressief en altijd raar. Vanwege de grote onbekendheid met de betreffende minderheid groeit er angst en doen er vreemde verzinsels en verhaaltjes de ronde; geen goede basis voor een juiste reactie. Homo's komen regelmatig in zo'n situatie en botsen telkens op een muur van bakerpraatjes. Daarom viel

het mij tegen op de S/M avond precies hetzelfde weer mee te maken. Weer een rare reactie op een mindaardig, maar dit keer door mensen die eigenlijk beter moeten weten. Er werden verschillende vragen gesteld, die zich op het randje bevonden van: hoe doen jullie het?; gut, deer vrouwen het?; en is het dan weer anders? Moeten jullie zo nodig altijd leer dragen? (de laatste vraag werd gesteld door iemand met een leren stropdoek) Herken je dit soort vragen?

NOU, MENEER JANSEN, IK KAN U WEL VERZEKEREN DAT DIT DE MEEST EIGENAARDIGE ZAKENLINCHE IS DIE IK TOT NU TOE MEB GEHAD.

Juist, precies de soort vragen die mensen aan jou stelden en blijven stellen als bekend wordt dat je homo bent. Denk nou toch eens na wat voor idiote, belachelijke vragen JIJ hebt moeten beantwoorden. En wees de volgende keer wat bedachtzamer met je reactie tegenover transseksualiteit, incest, pedofilie, exhibitionisme, biseksualiteit en nog een aantal van die onderwerpen

waarbij mensen last krijger van hun denk-en spraakvermogen.
Zoek maar eens bij jezelf naar een taboe en ga dan eens na
hoeveel je er eigenlijk echt van weet Juist ja! Eer oefening
die ik je kan aanbevelen.

Wat heb ik eigenlijk met S/M te maken? Zakenlieden doen het,
huisvrouwen doen het, enkele van mijn vrienden doen het, jongens
, meisjes, potten, hetero's, flikkers en oock echtparen doen het, maar
ik niet. Tenminste, dat is maar hoe je het bekijkt en dat wil ik
even onder jullie aandacht brengen.

Iedereen gebruikt zijn/haar fantasie als je aan sex denkt of
(nog heter)doet. De fantasiebeelden zijn dan eigenlijk die heer-
lijke kruiden die een goede maaltijd net helemaal af maken. Wat
er in die fantasie allemaal omgaat is heel, heel erg persoonlijk
en altijd leuk, interessant, opwindend of spannend. Zo iets als een
algemeen gemiddelde fantasie bestaat natuurlijk niet, iedereen
heeft een eigen versie. Wél zijn er een aantal onderwerpen die
bij bijna iedereen voorkomen, alleen in verschillende sterkte.
Zo vindt de een het leuk als iemand hem oock eens... .. ,
of de ander vindt het fijna iemand haar... .. (Ja, gebruik
je fantasie maar!). Ik ben ervan overtuigd dat een heleboel men-
sen ideeën of gevoelens in hun fantasie hebben, die best wel ver-
band houden met S/M, naast vele andere gevoelens. Je hoeft er niet
altijd iets mee te doen en zo toch, dan hoeft dat helemaal niet
direct in een S/M rollenspel. Wat ik probeer te zeggen is, dat
bijna iedereen wel eens iets doet met S/M gevoelens, in een
voor gradatie dan oock. (Dit heb ik bij mezelf ervaren en ik zal
zeer zeker niet de enige zijn.) Ik bedoel; bijna iedereen houdt
toch wel van kinderen... .. pedofilie; bijna iedere vrouw voelt
zich wel eens rannelijk en andersom... .. transseks; bijna ie-
dere homo voelt wel eens iets voor het andere geslacht... ..
biseks; enz, enz. Er zit veel meer in mensen verborgen dan men denkt.
De een geeft meer nadruk aan dit aspekt van zijn fantasie en de
ander meer aan dat aspekt. Iemand die aan S/M doet bijvoorbeeld.
Zo vreemd is het dus helemaal niet.

Maar waarom beschouwt iedereen S/M wel als eng of vreemd?(niet-waar, beste M. en anderen)

Misschien komt dat omdat we niet gewend zijn aan onze fantasie te knutselen, er iets mee te doen, er over na te denken, te praten (wat! praten? jawel) en er lekker mee te experimenteren. Vooral dat laatste is heel erg spannend en geeft een verrassende voldoening. Als iedereen een beetje aktiever met zijn of haar fantasie omgaat dan wordt het leven er beter op. Niet alleen voor jezelf, maar ook voor je houding naar anderen. Jammer genoeg kan je niet alle fantasie verwerkelijken (niet iedereen kan b.v. Cor Blom zijn, lekker pûh) maar in ieder geval is er veel, heel veel, zo veel meer mogelijk dan nu. Vrouwen, ik heb er paar fantasieën, die ik eigenlijk aan niemand durf te vertellen. Voor degene, die mij haar/zijn pittige, persoonlijke fantasie vertelt, maak ik een uitzondering!

Denk meer over jezelf, speel meer met jezelf en anderen. Mensendie dat doen en daar openlijk voor uitkomen, zoals bij S/M, die bewonder ik. Veel plezier en de groeten!

Cor Blom

HET VROUWENFESTIVAL

Op zaterdag 5 september was het weer zo ver! Dit keer het vijfde nationale vrouwenfestival. In het Park bij de Euromast. Omdat de vrouwenbeweging geen subsidie kon krijgen duurde het niet de hele dag (zoals vorig jaar) maar s'middags enige activiteiten in de stad en s'avonds feest. In het Lijnbaantheater draaide een film en er was straat-toneel en de punkgroep Wicked Lady. Helaas heb ik dit niet gezien, dus kan ik niet zeggen hoe het was. Maar dan nu s'avonds: er waren twee grote tenten, allebei leuk verlicht en vol vrouwen die van heinde en ver waren gekomen. Om ongeveer 6 uur zou het beginnen maar dat liep een beetje uit, zodat alles een half uurtje later begon. Er waren veel verschillende soorten muziek; o.a. Alice in Dixieland, Gilletta and the Razorblades, en niet te vergeten de Sirenes! (die steengoed waren) Helaas waren de Surinaamse vrouwen verhinderd. Verder waren er nog; Lievevrouwenbedstro en Wicked Lady. Kortom voor eëck wat wils. Het was een hele fijne avond en we gingen pas weg, nadat de laatste muziektonen waren weggestorven. Op naar het 6e festival!!

Monique

Kontaktpersonen van de werkgroepen ;

- aktieweek	Andries Horst	25.92.28
- bar en sociëteit	Kees van Heiningen	52.14.61
- bibliotheek	Guus Enning	52.13.89
- archief	Henk van Leur	52.06.29
- financiën	Fred van Odijk	11.36.63
- introductie	Fedia Jacobs	67.76.87
- Vijgeblad	Peter Evegaars	52.59.85
- ledenadministratie	Peter Evegaars	52.59.85
- programma planning	Jan Hoen	12.88.78
	Peter Evegaars	52.59.85
- publiciteit	Fred van Odijk	11.36.63
- L.H.J.O.	Kees Waaldijk	33.26.84
- tentoonstelling	Fred van Odijk	11.36.63
- voorlichtingsgroep	Rob Hoek	12.55.78
- activiteiten	Paul Coppoolse	25.84.05
- kontakten COC en trefcentrum	Evert-Jan Schenkelaars	84.51.15
- biseksualiteit	Guus Enning	52.13.89
- S.M.	E die Molenaar	14.35.51
- vertaalgroep literatuur	Cor Blom	83.14.61

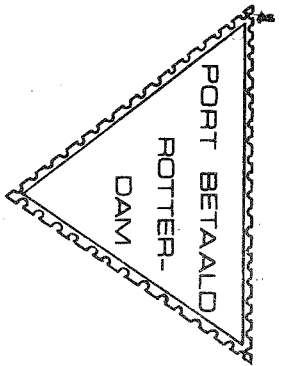
+++++

De kontributie van Apollo bedraagt f 25,- tot f 100,- afhankelijk van draagkracht. Opgeven bij postbus 1490 3000 BL Rotterdam.

Losse abonnementen op 't Vijgeblad kosten f 35,-
Je kunt het Vijgeblad ontvangen d.m.v. storting op gironummer ~~33~~35.919 ten name van de penningmeester van Apollo.

**▶ LIEVE POSTBODE: GELIEVE
DIT BROK WERELDUITERA-
TUUR NIET TE KREUKEN**

DRUKWERK

**apollo
soos voor
jongen,jongen
meisje,meisje
*voor als je
ZO
bent...**

APOLLO • POSTBUS 1490 • 3000 BL ROTTERDAM